

Όμηρος Φωτιάδης

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

**Η ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΜΙΑΣ
ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ**

Σάββατο πρωί, της 20ης Ιουλίου 1974...

Την αποφράδα ημέρα της μαρτυρικής μας Κύπρου...το ξημέρωμα βρήκε τους Έλληνες Στρατιώτες της ΕΛ.ΔΥ.Κ., της 107 ΕΣΟ που μόλις την προηγούμενη ημέρα είχαν αφιχθεί από την Ελλάδα, να προετοιμάζονται για το πρωινό εγερτήριό τους...Ήταν 05.30΄ το πρωί, όταν από την οροσειρά του Πενταδάκτυλου φάνηκαν δύο Τούρκικα μαχητικά αεροσκάφη F 104, σε ιδιαίτερα χαμηλή πτήση, να κατευθύνονται με ταχύτητα προς το στρατόπεδο της Ελληνικής Δύναμης Κύπρου. Σπάζοντας το φράγμα του ήχου και αγγίζοντας κυριολεκτικά τις κορυφές των δένδρων του στρατοπέδου, εξαπέλυσαν το φονικό τους φορτίο. Δύο ρουκέτες. Η πρώτη καρφώθηκε στο κέντρο του στρατοπέδου με εκκωφαντικό θόρυβο και η δεύτερη περνώντας ξυστά πάνω από το Διοικητήριο καρφώθηκε στο διπλανό τόλ σε απόσταση 20 μέτρων, όπου στεγάζονταν το Ταχυδρομείο της Μονάδος. Εκατοντάδες γράμματα γέμισαν, λαμαρίνες, ξύλα, πέτρες και κομμάτια από μπετόν εκτινάχθηκαν σε μια ευρεία περίμετρο, αφήνοντας αποσβολωμένο, τον νέο Ταχυδρόμο της ΕΛ.ΔΥ.Κ. Στρατιώτη Μαντζουριά Παναγιώτη από την Καρδίτσα, λίγα μέτρα μακρύτερα....

Ευτυχώς για τους Έλληνες Στρατιώτες ο Διοικητής της ΚΥΠ στην Κύπρο Αντισυνταγματάρχης Γεώργιος Κούρτης, είχε την πρόνοια να επισκεφθεί κατά της 04.00΄ και να ενημερώσει την ΕΛ.ΔΥ.Κ. για επικείμενη Τουρκική επίθεση και η μονάδα ήδη είχε διασπαρθεί εντός του στρατοπέδου, σε διάφορους οχυρωμένους χώρους. Η πρώτη του ημέρα στην Κύπρο ξεκίνησε με την «καλημέρα» των Τούρκικων ρουκετών.

Την ίδια ώρα όλα τα στρατόπεδα της Λευκωσίας δέχονταν εκατοντάδες βόμβες από τα Τουρκικά μαχητικά αεροσκάφη, τα οποία μετέτρεψαν το όμορφο πρωινό σε πραγματική κόλαση για τους Ελλαδίτες και Ελληνοκυπρίους στρατιώτες .

Ένα δεύτερο κύμα Τουρκικών μαχητικών ευθύς αμέσως, άφησε το καταστροφικό του φορτίο, στον πρωταρχικό και κύριο στόχο των Τούρκων. Την ΕΛ.ΔΥ.Κ.!

Οι πρώτες βόμβες χιλίων λιβρών, έπεσαν δίπλα στο τόλ του Λόχου Βαρέων Όπλων τραυματίζοντας τον Υπολοχαγό Πίο, τον Στρατιώτη Τριανταφυλλόπουλο από την Ημαθία, και έκοψε από το ύψος του ώμου το χέρι του Στρατιώτη Σολωμού...

Το πρώτο Ελληνικό αίμα ποτίζει την μαρτυρική γη της Κύπρου μας...

Ανά δεκαπέντε λεπτά σμήνη τεσσάρων Τουρκικών μαχητικών, προσβάλουν ακατάπαυστα το στρατόπεδο της ΕΛ.ΔΥ.Κ., με κάθε είδους βόμβες και πυρομαχικά.

Το ΚΝΕ (Κέντρο Νοσηλείας ΕΛ.ΔΥ.Κ.) γεμίζει τραυματίες...

Με ορμή ακολουθεί το τρίτο κύμα των Τουρκικών F 104, και εξαπολύει δεκάδες ρουκέτες εναντίων των Ελδυκάρων, οι οποίοι ακόμα προσπαθούν να καταλάβουν τι συμβαίνει. Ο Στρατιώτης Μπόλας Γεώργιος από την Πυλαία Θεσσαλονίκης, πετάει το τσάι του και τρέχει σε κοντινό όρυγμα να καλυφθεί. Δίπλα του ένας νέος

της 107 μπαίνει κι αυτός σε ένα όρυγμα να καλυφθεί. Έρχεται ένας παλιός της 103 και του λέει να φύγει...να πάει σε άλλο όρυγμα και υπακούει. Ο παλιός ίσα που προλαβαίνει να μπει στο όρυγμα που άφησε ο νεώτερος...και δέχεται μια ρουκέτα η οποία τον εξαϋλώνει. Στο βάθος του ορίζοντα προς τον βορά, στα χωριά Αγύρτα και Κιόνελλι, και με κατεύθυνση από Δυτικά προς Ανατολικά πέντε Τούρκικα μεταγωγικά Ντακότα, εκτελούν ρίψεις αλεξιπτωτιστών, εντός των τοπικών ισχυρών Τουρκοκυπριακών θυλάκων. Γέμισε αλεξιπτώτα ο γαλάζιος Κυπριακός ουρανός. Οι Στρατιώτες της ΕΛ.ΔΥ.Κ., οι οποίοι ακόμη δεν είχαν παραλάβει τον ατομικό τους οπλισμό, μέσα στην κόλαση των ανηλεών βομβαρδισμών, παραλαμβάνουν ότι μπορούν και προσπαθούν να αναχαιτίσουν τους Τούρκους εισβολείς, με τα Μ 1 τους. Παρά το τραγελαφικό της υπόθεσης, οι Τούρκοι πιλότοι τα χάνουν και πολλές φορές αδειάζουν το φονικό τους φορτίο, μέσα στο ήδη από την προηγούμενη ημέρα άδειο στρατόπεδο της ΤΟΥΡ.ΔΥ.Κ..

Τουρκικά Αεροσκάφη στον Κυπριακό ουρανό.

Οι Έλληνες στρατιώτες δεν εγκαταλείπουν το Στρατόπεδό τους και καλυπτόμενοι όπου μπορούν αναδιοργανώνονται και προσπαθούν να αμυνθούν. Οι ρίψεις αλεξιπτωτιστών συνεχίζονται αμείωτα αλλά κατά κύματα καταφθάνουν και δεκάδες Τουρκικά ελικόπτερα τα οποία μεταφέρουν καταδρομείς στον θύλακα του Κιόνελλι. Ένα Τουρκικό μεταγωγικό αεροσκάφος αδειάζει το φορτίο του σε λάθος μέρος.. Ακολουθούν και άλλα. Οι λανθασμένες ρίψεις τους, εντός του

Ελληνικού τομέα, φέρνουν τις πρώτες βαριές απώλειες για τους Τούρκους. Οι απλοί Ελληνοκύπριοι χωρικοί, καταφέρνουν και εξοντώνουν πάνω από 80 αλεξιπτωτιστές. Η εποποιία της Κρήτης επαναλαμβάνεται! Σημειώνονται ταυτόχρονα και οι πρώτες καταγραφές αιχμαλώτων. Δεκαπέντε Τούρκοι αλεξιπτωτιστές συνελήφθησαν και μόλις 7-8 διέφυγαν τον θάνατο και την σύλληψη, από τους χωρικούς της Μίας Μηλιάς.

Έχει πάει 09.30' και ακόμα κανένας δεν γνωρίζει ότι ισχυρότατες αποβατικές δυνάμεις των Τούρκων αποβιβάζονται δυτικά της Κερύνειας στην περιοχή Πεντεμίλι. Ήδη από τις 06.00 Τούρκοι βατραχάνθρωποι είχαν βγει στην ακτή και έκαναν αναγνωρίσεις. Ακολούθησε η αποβίβαση του 6ου Τάγματος Πεζοναυτών, ενώ πυκνά πυρά των Τουρκικών αντιτορπιλικών τύπου FREM, σάρωναν στην κυριολεξία την περίμετρο του προγεφυρώματος και άλλους στόχους στην ευρύτερη περιοχή. Ήταν 07.15' το πρωί. Προηγήθηκε η ηρωική έξοδος των Κυπριακών τορπιλακάτων, της Τ3 με Κυβερνήτη τον Υποπλοίαρχο Ελευθέριο Τσομάκη και της Τ1 με Κυβερνήτη τον επίκουρο Σημαιοφόρο Νικόλαο Βερύκιο, στις 05.05' από το λιμάνι της Κερύνειας. Λίγα λεπτά αργότερα Τουρκικά αεροσκάφη πλήττουν καίρια την Τ1 τραυματίζοντας 6 από το προσωπικό της.

Η Τ1 προσάραξε στην περιοχή του Βοσπόρου. Η Τ3 πλησίασε πολύ επικίνδυνα και σε απόσταση 1 ν.μ. τον Τουρκικό αποβατικό στόλο και ξεκίνησε ελιγμούς για να λάβει κατάλληλη θέση βολής. Ήταν 05.23' όταν δέχθηκε καταιγισμό πυρών από τα Τούρκικα αντιτορπιλικά. Όλο το προσωπικό της σκοτώθηκε. Μόνο ο Αρχικελευστής Διονύσιος Μαγέτος, βαριά τραυματισμένος με μυθιστορηματικό τρόπο κατάφερε μετά από 6 ώρες υπεράνθρωπων προσπάθειών να βγει στην ακτή.

Στην περιοχή της απόβασης εδώ και πάνω από τρεις ώρες οι Τούρκοι αποβιβάζονται χωρίς καμία παρενόχληση ή Ελληνική αντίδραση. Μόλις στις 08.40' ή Αθήνα «ξύπνησε» από τον λήθαργο και έδωσε εντολή εφαρμογής των πολεμικών σχεδίων. Πάνω από τρεις ώρες η Τουρκική αεροπορία, το Πολεμικό της Ναυτικό και οι Δυνάμεις Ξηράς σάρωναν την Κυπριακή επικράτεια ανελέητα, χωρίς καμία ουσιαστική αντίσταση.

Η Τιτανομαχία στο προγεφύρωμα

Πλησίον του χώρου της αποβίβασης των Τούρκων πεζοναυτών στο Πεντεμίλι της Κερύνειας, έδρευε το 251 Τάγμα Πεζικού, με Διοικητή τον Ήρωα Αντισυνταγματάρχη Παύλο Κουρούπη. Το 251 Τ.Π. παρακολουθούσε στενά την Τουρκικά αποβίβαση και ενημέρωνε σχετικά το Γενικό Επιτελείο Εθνικής Φρουράς (Γ.Ε.Ε.Φ.) αναμένοντας διαταγές. Στις 07.30' ο Διοικητής του 251 Τ.Π. δίνει αυτόβουλα την εντολή ο 1ος Λόχος και ο Λόχος Υποστήριξης να εγκαταλείψουν το στρατόπεδο και να πορευθούν προς τους χώρους εξόρμησης. Οι δύο Λόχοι κατάφεραν χωρίς να γίνουν αντιληπτοί από τους Τούρκους και παρά το πλήθος των Τουρκικών αεροσκαφών και ελικοπτέρων, να ταχθούν σε απόσταση αναπνοής.

Οι πρώτοι στρατιώτες του 1ου Λόχου είχαν πλησιάσει σε απόσταση 100 μέτρων! Τον 1ο Λόχο αποτελούσαν 90 άνδρες, ενώ τον Λόχο Υποστήριξης λιγότεροι. Απέναντί τους είχαν να αντιμετωπίσουν εκτός από το 6ο Τάγμα Πεζοναυτών, ολόκληρο το 5 Σύνταγμα Πεζοναυτών το οποίο είχε ήδη αποβιβαστεί, καθώς και μεγάλο αριθμό Τούρκων Καταδρομών οι οποίοι είχαν αποβιβαστεί με ελικόπτερα!

Αερομεταφερόμενες Τουρκικές ομάδες.

Μια τεράστια δύναμη με τρομερή ισχύ πυρός υποστηριζόμενη από τα βαριά πυροβόλα και άλλα όπλα των Τουρκικών αντιτορπιλικών και την Τουρκική αεροπορία, η οποία εντελώς ανενόχλητη αλώνιζε τον ουρανό της Κύπρου! Η διαφορά ισχύος μεταξύ των δύο αντιπάλων ήταν τεράστια! Δεν μπορεί να συγκριθεί με τα δεδομένα καμίας σύγχρονης μάχης! Εκατόν πενήντα Πεζικάριοι Έλληνες απέναντι σε μια ενισχυμένη Ταξιαρχία Τούρκων των Ειδικών Δυνάμεων με πλήρη υποστήριξη βαρέων όπλων!!!

Η διαταγή προσβολής των Τούρκων δόθηκε ακριβώς στις 10.00'... Το τι επακολούθησε είναι αδύνατον να περιγραφεί!!! Η εγγύτητα των δύο αντιμαχομένων πλευρών, έδωσε χαρακτήρα σφοδρότατης σύγκρουσης! Πραγματική κόλαση! Οι Τούρκοι αιφνιδιάστηκαν και δέχονταν τα Ελληνικά πυρά χωρίς να μπορούν να αντιδράσουν ουσιαστικά! Κατά εκατοντάδες έπεφταν νεκροί και οι φωνές των τραυματιών γέμιζαν με βογκητά και κραυγές απελπισίας την καυτή καλοκαιρινή ημέρα!

Οι έντονες επιθέσεις των Τούρκων μετά το πρώτο ισχυρό κλονισμό που δέχθηκαν από τους Έλληνες σύγχρονους Μυρμιδόνες, έσπασαν πάνω στην λυσσαλέα αποφασιστικότητα του Διοικητού του 251 Τ.Π και της μαχητικής ικανότητας των Στρατιωτών των δύο Λόχων. Αλλεπάλληλα κύματα με υποστήριξη Τεθωρακισμένων οχημάτων

και βαρέων όπλων, έσπαγαν με πάταγο πάνω στα στήθια των Ελλήνων ηρώων. Οι απώλειες μας σχεδόν μηδενικές σε αντίθεση με τις υπερβολικά μεγάλες Τουρκικές. Οι Τούρκοι νόμιζαν πως έχουν απέναντί τους ολόκληρη Μεραρχία! Τα μηνύματα και οι αναφορές που έστελναν οι επικεφαλείς της αποβατικής δύναμης στην Άγκυρα ήταν αποκαρδιωτικά εντελώς. Γινόταν λόγος για αδυναμία εκτέλεσης της αποστολής, τεράστιες απώλειες και ενδεχόμενο ματαίωσης της επιχείρησης! Οι λέοντες των δύο Λόχων του 251 Τ.Π. μάχονταν με τέτοιο πάθος και επιμονή, που μόνο μεταφυσική διάσταση και υπόθεση θα μπορούσε να δικαιολογήσει! Η λεγόμενη «πολεμική αρετή των Ελλήνων» που ξυπνά μέσα από την προαιώνια κυτταρική μνήμη που βρίσκετε καλά εμφυτευμένη μέσα στο DNA, έκανε την παρουσία της εμφανή!!!

Η πολύωρη μάχη εξελίχθηκε σε πραγματική τιτανομαχία. Οι Τούρκοι πιέζονται αφόρητα και τελικά ολόκληρη αυτή τεράστια και ισχυρότατη δύναμη περιορίζεται σ' έναν θύλακα μόλις 300 μέτρων από την ακτή και λαμβάνει αμυντική διάταξη!

Οι άλλοι Λόχοι του 251 Τ.Π. έχουν ήδη καταλάβει καίριες θέσεις για να εμποδίσουν την προσπάθεια των Τούρκων προς Κερύνεια και την υπερφαλάγγιση των άλλων δύο Λόχων που μάχονται ακατάπαυστα σε απόσταση αναπνοής από τους Τούρκους.

Όλες οι προσπάθειες των Τούρκων να υπερφαλαγγίσουν και να καθυποτάξουν τους δύο Λόχους 2ο και 3ο αποτυγχάνουν.

Δοκίμασαν κι εκεί, αλλά και πάλι άφησαν εκατοντάδες νεκρούς και τραυματίες! Η μάχη παίρνει πλέον ασύλληπτες διαστάσεις έντασης. Το μεσημέρι σκοτώνεται ο Αρχηγός της αποβατικής δύναμης των Τούρκων Συνταγματάρχης Καραογλάνογλου, από αντιαρματικό βλήμα του 1ου Λόχου, μέσα σε παρακείμενη οικία όπου ήταν κρυμμένος. Τα απόρρητα αρχεία της 39ης Τουρκικής Μεραρχίας, κάνουν λόγο για θάνατο του Καραογλάνογλου, την επομένη στις 13.00', αλλά αυτό αργότερα τέθηκε σε αμφιβολία.

Η νύχτα βρήκε τους Τούρκους με βαρύτατες απώλειες και σε πολύ άσχημη κατάσταση.

Ο περίπατος μετατράπηκε σε πραγματική κόλαση!

Οι Έλληνες μαχητές με χαλύβδινο ηθικό και το βλέμμα του Λεωνίδα στα μάτια τους, παραμένουν ακλόνητοι στις θέσεις τους. Αναμένουν ενισχύσεις για να πραγματοποιήσουν νυχτερινή επίθεση και να πετάξουν τους Τούρκους στην θάλασσα. Η χαρά είναι διάχυτη στο πρόσωπο του Κουρούπη! Την νύχτα δεν θα μπορούν να υποστηρίξουν την αποβατική δύναμη η αεροπορία και το πολεμικό ναυτικό. Εύκολη υπόθεση μετά την ολοήμερη πανωλεθρία που προκάλεσε στον Αττίλα. Μα χρειάζεται σημαντικές ενισχύσεις. Οι στρατιώτες του δεν επαρκούν στο ελάχιστο να καλύψουν την επιβαλλόμενη περίμετρο του προγεφυρώματος για να εκδηλώσουν αντεπίθεση. Βάζουν τις λόγχες στα όπλα και αναμένουν. Με τεράστιες προσπάθειες οι Διοικητές των Λόχων συγκρατούν τους μανιασμένους στρατιώτες τους, που διψούν για την νίκη! Διψούν για την δόξα! Διατάζουν αυστηρή αναμονή μέχρι ενισχύσεώς τους.

Η οποία όμως ποτέ δεν έρθει...

Ολόκληρη την ημέρα οι Λέοντες της Κύπρου περίμεναν τις ενισχύσεις...την υποστήριξη του πυροβολικού και νέες δυνάμεις να έρθουν στο Πεντεμίλι...δεν ήρθαν. Αυτοί όχι μόνο κράτησαν, αλλά ταπείνωσαν και τις πανίσχυρες στρατιές του Αττίλα.

Η επόμενη ημέρα πέρασε με την κατάσταση να παραμένει αμετάβλητη και την διεξαγωγή σφοδρότατων μαχών. Οι Τούρκοι ενισχυμένοι σημαντικά από την αεροπορία τους και τα παραπλέοντα πολεμικά τους πλοία, αναθάρρησαν και εξαπέλυαν τεράστιες σε όγκο και ισχύ αεροναυτικές επιθέσεις εναντίων των λίγων δεκάδων Ηρώων του 251 Τ.Π.. Ακλόνητοι και ριζωμένοι οι Έλληνες μαχητές, απέκρουαν με σθένος τις Τουρκικές επιθέσεις την μια μετά την άλλη! Αλλά δεν επαρκούσαν αριθμητικά για να καλύψουν ολόκληρη την περιοχή του Τουρκικού προγεφυρώματος. Ισχυρές Τουρκικές δυνάμεις άρχισαν να διαρρέουν προς τα ανατολικά με κατεύθυνση την Κερύνεια.

Το πρωινό της 22ης Ιουλίου βρήκε το 251 Τ.Π να κατέχει τις θέσεις του αλλά με εντελώς ακάλυπτο το δεξιό του πλευρό, καθώς το αρμόδιο 306 Τ.Ε. εγκατέλειψε τον χώρο ευθύνης του, και πήγε στην Κερύνεια. Λάθος ολέθριο για όλη την μετέπειτα εξέλιξη της μάχης της Κύπρου.

Οι Τούρκοι εκμεταλλευόμενοι το προς ανατολάς κενό και την ανυπαρξία δυνάμεων, αποβίβασαν ισχυρότατες δυνάμεις, μηχανοκίνητα μέσα και μεγάλο αριθμό αρμάτων μάχης. Η οδός προς την πόλη της Κερύνειας ήταν ανοιχτή...Διέρρευσαν πλήθος δυνάμεις και επετέθησαν στις 11.00' εναντίων της ανοχύρωτης πόλης.

Μέχρι της 13.30' ο 1ος Λόχος των Λεόντων του 251 Τ.Π. κρατούσε τις θέσεις του και αμύνονταν σθεναρά εναντίων των τεράστιων πλέον Τουρκικών δυνάμεων. Ο Λόχος Υποστήριξης επίσης, μάχονταν λυσσασμένα, χωρίς να χάσει εκατοστό εδάφους.

Ήταν πλέον πολύ αργά όμως...οι Τούρκοι είχαν παρακάμψει τους 2 Λόχους του 251 Τ.Π. και είχαν ξεχυθεί προς την Κερύνεια, σαρώνοντας τα πάντα μπροστά τους.

Ο Διοικητής του 251 Τ.Π. Αντισυνταγματάρχης Παύλος Κουρούπης, έσπευσε να σώσει τους ήρωές του και διέταξε σύμπτυξη προς νότο των δυνάμεών του. Στην προσπάθειά του να έρθει σε επαφή με τον 3ο Λόχο του αλλά και να διαπιστώσει την κατάσταση που επικρατούσε προς την Κερύνεια, ήρθε σε απόσταση αναπνοής από τις επιτιθέμενες Τουρκικές δυνάμεις. Εντελώς μόνος μαζί με τον Υπασπιστή του, δέχθηκαν την επίθεση μεγάλων δυνάμεων των Τούρκων Καταδρομών. Ο Υπασπιστής του διέφυγε μαζί με μια ομάδα Ελλήνων Καταδρομέων που είχε σπεύσει στην περιοχή. Ο Ηρωικός Διοικητής των Λεόντων του 251 Τ.Π. τραυματίσθηκε θανάσιμα. Ο Υπασπιστής του έφεδρος Ανθυπολοχαγός Δημήτριος Μπλέτσας, τον είδε να τραβάει το πιστόλι του και να μάχεται ως άλλος Λεωνίδας μόνος του και βαριά τραυματισμός, με τα στίφη των Τούρκων.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του λαμπρού αυτού αξιωματικού, που μόνος του με τους λιγοστούς του άνδρες εστάθησαν ακλόνητοι

μπροστά στην ασιατική πλημμυρίδα και τίμησαν τα Ιερά Λάβαρα του Έθνους και της Φυλής. Ο Λεωνίδας της Κερύνειας έσωσε τους άνδρες του από την περικύκλωση των Τούρκων και εντελώς μόνος και βαριά τραυματισμένος στάθηκε με τις λιγοστές του δυνάμεις και πολέμησε τον Αττίλα!

Τον Παύλο Κουρούπη δεν τον νίκησαν ποτέ...βρίσκεται εκεί στις ανατολικές παρυφές του χωριού Τέμπλος πλάι στην χαράδρα προς τον Άγιο Γεώργιο, μαζί με τον Καταδρομέα Λοχαγό Κατούντα. Τις νύχτες λένε οι Τουρκοκύπριοι κανέννας δεν περνάει από εκεί... Δύο ανδρείες ψυχές μεταμορφώθηκαν σε λέοντες και φυλάνε ακόμη το πέρασμα προς την Κερύνεια.

Ο Αρμαγγεδώνας στην Κύπρο

Απ' άκρη, σ' άκρη η Κύπρος φλέγεται! Τις ώρες που τα λιοντάρια του Κουρούπη προέταξαν τα ατσάλινα στήθη τους στις ορδές του Αττίλα, κάποιοι άλλοι ανδρείοι μαχητές δόξαζαν την πατρίδα μέσα σε στιγμές ανεπανάληπτου ηρωισμού.

Δύσκολη η εξιστόρηση...τι να πρωτοαναφέρει κανείς...

Λαμπρές σελίδες δόξης έγραψαν οι τρεις Μοίρες Καταδρομών. Οι Λοκατζήδες την νύχτα της 20ης προς 21ης Ιουλίου, διενήργησαν ευρείας κλίμακας καταδρομικές επιχειρήσεις στις πλέον οχυρωμένες και ισχυρότατες θέσεις των Τουρκοκύπριων οι οποίες είχαν ενισχυθεί με την αφρόκρεμα των Τουρκικών Ειδικών Δυνάμεων.

Τουρκοκύπριοι υποδέχονται τα Τουρκικά Άρματα.

Η 31 Μ.Κ. ,η 32 Μ.Κ., η 33 ΜΚ, με ταυτόχρονες και συντονισμένες νυχτερινές επιχειρήσεις, κατέλαβαν αντίστοιχα τα απρόσιτα και ορεινά Τούρκικα φρούρια, του Κοτζάκαγια, της Άσπρης Μούτης και του Αγίου Ιλαρίωνα. Η δίστομος ρομφαία των Ελλήνων Καταδρομέων, έπεσε βαρύτατη πάνω στους Τούρκους! Βλέμματα Τίγρεων μέσα στο βαθύ σκοτάδι παρατηρούν.

Πλησιάζουν αθόρυβα και πέφτουν με αφάνταστη ορμή και μανία πάνω στους Τούρκους Λοκατζήδες. Σε πολλές περιπτώσεις ο θάνατος τους βρήκε μέσα στους θαλάμους να κοιμούνται. Όλα κράτησαν λίγα λεπτά. Ολοκληρωτικές οι απώλειες των Τούρκων Λοκατζήδων. Εκεί ψηλά στους απροσπέλαστους βράχους της Κυπριακής γης αναμετρήθηκαν οι καλύτερες δυνάμεις Τούρκων και Ελλήνων. Αναμετρήθηκαν ασύμμετρα, όπως ορίζουν οι ανορθόδοξοι κανόνες μάχης των Καταδρομών. Η αναμέτρηση κράτησε ελάχιστα. Η καταισχύνη των Τούρκων Λοκατζήδων καθολική. Δόθηκαν δεκάδες προσωπικές μονομαχίες μέσα στο σκοτάδι με θέα τις φλόγες που έτρωγαν τα σωθικά του Πενταδάκτυλου! Εκεί την επομένη το πρωί στις 09.00 ο ήρωας Διοικητής της 33 Μ.Κ. Ταγματάρχης Γεώργιος Κατσάνης, μάχεται λυσσαλέα σε απόσταση λίγων μέτρων από τα στίφη των Τούρκων Καταδρομέων που έσπευσαν να ανακαταλάβουν τα φρούριά τους. Πέφτει όρθιος με μια ριπή στο στήθος κρατώντας δύο αυτόματα μαζί και σπέρνοντας τον όλεθρο στους τρομαγμένους Τούρκους.

Κιόνελλι

Ρίγη προκαλεί ακόμη και σήμερα το άκουσμα της λέξης. Το απόρθητο φρούριο των Τούρκων. Σημείο εξαιρετικής στρατηγικής σημασίας μέσα στον Τουρκοκυπριακό θύλακα της Λευκωσίας. Από το 1964 οι Τούρκοι άρχισαν να εκτελούν μεγάλης έκτασης οχυρωματικά έργα. Βαριά πολυβολεία , τούνελ, βαθιά χαρακώματα, υπόγεια ιατρεία, υπόγεια καταφύγια, τεράστιες αποθήκες πυρομαχικών και εφοδίων. Εκεί βρίσκεται το Αρχηγείο των Τουρκοκυπριακών Δυνάμεων και ο Ραούφ Ντενκτάς.

Ο Ραούφ Ντενκτάς στο Αρχηγείο των Τουρκοκυπριακών Δυνάμεων

Πάνω από 6.000 Τουρκοκύπριοι στρατιώτες άρτια και βαριά εξοπλισμένοι .Πάνω από 1.200 στρατιώτες της ΤΟΥΡ.ΔΥ.Κ. Μια ολόκληρη Ταξιαρχία Τούρκων Αλεξιπτωτιστών και το 39 Σύνταγμα Τούρκων Καταδρομών, βρίσκονται οχυρωμένοι στο Κιόνελλι και την ευρύτερη περιοχή. Μια τεράστια δύναμη σε όγκο και μέσα σε άριστα οχυρωμένη περιοχή.

Μεταξύ της ΕΛ.ΔΥ.Κ. και του Κιόνελλι παρεμβάλλετε το στρατόπεδο της ΤΟΥΡ.ΔΥ.Κ. και μια επίπεδη έκταση 4 χιλιομέτρων γεμάτη καλαμιές και θερισμένα σπαρτά.

Ούτε ένα δένδρο για κάλυψη. Ούτε ένα ανάχωμα. Οι Τούρκοι εγκατέλειψαν το στρατόπεδο της ΤΟΥΡ.ΔΥ.Κ. το οποίο καταλήφθηκε από την ΕΛ.ΔΥ.Κ..

Η έδρα της ΕΛ.ΔΥ.Κ. βάλλεται ασταμάτητα από τα Τουρκικά αεροσκάφη. Μέσα στην κόλαση των βομβαρδισμών, το 2ο Τάγμα της ΕΛ.ΔΥ.Κ. στις 09.30΄ διατάσσεται να διενεργήσει επιθετική ενέργεια κατά του οχυρού του Κιόνελλι! Το πρωινό αυτό της 20ης Ιουλίου 1974 οι Έλληνες μαχητές της ΕΛ.ΔΥ.Κ. δεν πρόλαβαν ούτε να γεμίσουν με νερό τα παγούρια τους! Με τέτοια ορμή και ατσάλινη θέληση επετέθησαν κατά του Κιόνελλι.

Το αναπεπταμένο και ακάλυπτο πεδίο, μεταξύ ΕΛ.ΔΥ.Κ. και Κιόνελλι κλήθηκαν να καλύψουν τρέχοντας οι Στρατιώτες μας. Κινούμενοι στόχοι για την Τουρκική αεροπορία και εύκολοι στόχοι για τα βαρέα όπλα των οχυρωμένων Τουρκικών Δυνάμεων. Οι καλαμιές και τα σπαρτά παίρνουν φωτιά! Η επίθεση της ΕΛ.ΔΥ.Κ. είναι επέλαση προς τον θάνατο! Αποστολή αυτοκτονίας! Η θερμοκρασία εκείνο το πρωινό ξεπερνούσε τους 40 βαθμούς υπό σκιά. Σωστή κόλαση! Οι δυνάμεις του 2ου Τάγματος της ΕΛ.ΔΥ.Κ. σταμάτησαν μπροστά από το Κιόνελλι. Εξαπέλυσαν ασυντόνιστα την επίθεσή τους χωρίς την δυνατότητα επικοινωνίας με την Διοίκηση και τα ελάχιστα πεπαλαιωμένα άρματα μάχης T 34 του Β΄Π.Π., τα οποία κλήθηκαν να υποστηρίξουν την επίθεση. Το Κιόνελλι δέχθηκε πλήθος εύστοχων πυρών από το πυροβολικό της Εθνικής Φρουράς. Το ηθικό των Τούρκων κλονίστηκε πάρα πολύ μπροστά στην επίθεση αυτοκτονίας του 2ου Τάγματος της ΕΛ.ΔΥ.Κ.! Δεν πίστευαν στα μάτια τους! Οι συνθήκες του πεδίου της μάχης ήταν εντελώς απαγορευτικές για οποιαδήποτε σκέψη επιθετική ενέργειας. Το 2ο Τάγμα επέστρεψε στις θέσεις του και 700 μέτρα πριν του στρατοπέδου της ΕΛ.ΔΥ.Κ. το οποίο βάλλονταν ανηλεώς από τα Τούρκικα F 104. Οι απώλειες του ελάχιστες. Μόνο τρεις τραυματίες. Όλο το Τάγμα έμεινε εκτός μάχης για τουλάχιστον 3 ώρες, λόγω της υπερπροσπάθειας και της έλλειψης ύδατος. Οι Τούρκοι δεν αποτόλμησαν το παραμικρό. Κρυμμένοι βαθιά στις οχυρές τους θέσεις εκστασιασμένοι δεν πίστευαν στα μάτια τους.

Στις 18.30΄ οι ήρωες της ΕΛ.ΔΥ.Κ. επετέθησαν και πάλι εναντίων του θωρακισμένου οχυρού του Κιόνελλι, με ακατάσχετη ορμή και τις λόγχες τους να λάμπουν στις καυτές ακτίνες του ηλίου. Οι πυρκαγιές μαίνονταν σε όλη την έκταση της προ του Κιόνελλι πεδινής περιοχής, δυσκολεύοντας την επέλαση των Ελλήνων στρατιωτών.

Εκείνη την νύχτα η ποσοτική και ποιοτική, κατά κράτος υπεροχή των Τούρκων δεν στάθηκε ικανή να σταματήσει τους λέοντες της ΕΛ.ΔΥ.Κ.! Παρά τις αντίξοες και απαγορευτικές συνθήκες μάχης, κατόρθωσαν να εισβάλουν στα πρώτα σπίτια του φοβερού οχυρού του Κιόνελλι! Το Επιτελείο των Τούρκων εγκατέλειψε το Αρχηγείο του μπροστά στις λόγχες των Ελλήνων μαχητών! Η ΕΛ.ΔΥ.Κ. ανέμενε την συνδρομή και άλλων μονάδων, οι οποίες θα πλαγιοκοπούσαν το Κιόνελλι και θα ολοκλήρωναν την διάσπαση του σημαντικού αυτού θύλακα! Το ενδεχόμενο αυτό θα έθετε σε σχεδόν βέβαια αποτυχία τα Τουρκικά σχέδια και οι δάφνες της νίκης θα στεφάνωναν τα Ελληνικά Όπλα! Η αρωγή και η παράπλευρη επίθεση όμως ποτέ δεν έγιναν...

Ξημερώματα, οι ήρωες της ΕΛ.ΔΥ.Κ., αναγκάστηκαν και πάλι να επιστρέψουν στις θέσεις τους. Η μεγάλη ευκαιρία καταστροφής των Τούρκων είχε χαθεί οριστικά...

Στις 16.00΄ της 22ας Ιουλίου άρχισε η εφαρμογή της συμφωνίας κατάπαυσης του πυρός, η οποία όπως γνωρίζουμε όλοι μας, είχε μονομερή εφαρμογή... Οι Τούρκοι δεν την τήρησαν ποτέ.

Ισχυρότατες Τουρκικές δυνάμεις άρχισαν να κινούνται με άρματα μάχης προς την κατεύθυνση του στρατοπέδου της ΕΛ.ΔΥ.Κ., και άρχισαν να λαμβάνουν θέσεις μάχης. Η νύχτα ήταν ασέληνη..πλήρες σκότος κάλυπτε τα πεδία των μαχών. Οι Τούρκοι

άρχισαν να προωθούνται αργά προς το στρατόπεδο...ομάδες Τούρκων Καταδρομέων, έφθασαν 2-3 μέτρα από τα συρματοπλέγματα, έτοιμοι να εισβάλουν στο στρατόπεδο.

Ξάγρυπνα τα Λιοντάρια της ΕΛ.ΔΥ.Κ. με απίστευτη ψυχραιμία τους ανέμεναν στωικά.

Το τι επακολούθησε ξεπερνάει κάθε περιγραφή! Οι μάχες κράτησαν μέχρι το ξημέρωμα, το οποίο βρήκε την περίμετρο του στρατοπέδου της ΕΛ.ΔΥ.Κ., κυριολεκτικά «στρωμένη» από εκατοντάδες νεκρούς Τούρκους στρατιώτες. Μήνες αργότερα από υποκλοπέν σήμα της ΚΥΠ επιβεβαιώθηκε ότι ο Διοικητής της ΤΟΥΡ.ΔΥ.Κ. πέρασε στρατοδικείο για τις αποτυχίες εκείνης της βραδινής επίθεσης. Σύσσωμη η ΤΟΥΡ.ΔΥ.Κ., συνεπικουρούμενη από ένα Τάγμα Καταδρομών, επετέθηκε εναντίον της ΕΛ.ΔΥ.Κ. και υπέστη τεράστιες απώλειες, από τους Έλληνες πολεμιστές.

Η μάχη του αεροδρομίου Λευκωσίας

Ξημέρωμα της 23ης Ιουλίου 1974, οι Τούρκοι εκμεταλλευόμενοι την εκεχειρία και την κατάπαυση του πυρός, από την προηγούμενη έχουν αποβιβάσει πολλές χιλιάδες στρατιωτών, τουλάχιστον 400 άρματα μάχης και προωθούνται σε όλα τα μέτωπα. Αντίθετα οι δυνάμεις της Εθνικής Φρουράς τηρούν την κατάπαυση του πυρός... Ήρθε η ώρα της Α΄Μοίρας Καταδρομών, η οποία ήρθε από το Μάλεμε της Κρήτης με αποστολή αυτοκτονίας. Οι Έλληνες Καταδρομείς είχαν σημαντικές απώλειες, καθώς 2 αεροσκάφη χτυπήθηκαν από φίλια πυρά και άλλα δεν έφθασαν ποτέ... η δύναμη της Α΄Μ.Κ. είναι σχεδόν στο 50% της πληρότητάς της. Οι Τούρκοι προωθούνται κατά χιλιάδες προς το διεθνές αεροδρόμιο της Λευκωσίας με σκοπό την κατάληψή του, η οποία επέφερε

στρατηγικό πλήγμα στην Κύπρο. Παράλληλα συγκρούονται με μονάδες της Εθνικής Φρουράς στα περίχωρα της Λευκωσίας, όπου προωθούνται κατά χιλιάδες.

Το ενδεχόμενο κατάληψης της Λευκωσίας από τους Τούρκους είναι πλέον ορατό και επικείμενο.

Ο σιδηρόφρακτος Τουρκικός κλοιός έχει περισφίξει το αεροδρόμιο Λευκωσίας και το στρατόπεδο της ΕΛ.ΔΥ.Κ..

Ο Ταγματάρχης Καταδρομών Βασίλης Μανουράς σπεύδει με τους 41ο, 42ο, 43ο Λόχους Κρούσης και καταλαμβάνει το αεροδρόμιο. Δύο ευμεγέθεις Τουρκικοί σχηματισμοί πλησιάζουν το αεροδρόμιο και ένα ολόκληρο Σύνταγμα παραμένει σε εφεδρεία για να επιτεθεί κι αυτό στην συνέχεια. Τις Τουρκικές δυνάμεις συνοδεύουν ισχυρές δυνάμεις αρμάτων μάχης. Οι ψυχραιμία του Ταγματάρχη Μανουρά είναι παροιμιώδης! Αφήνει τους Τούρκους να πλησιάσουν σε απόσταση αναπνοής και τότε, η διμοιρία του Λοχαγού Μπένου από την ταράτσα του αεροδρομίου, ξερνά φωτιά και σίδερο στους Τούρκους!

Ο 42ος Λόχος Κρούσης Καταδρομών, μπαίνει στην μάχη κι αυτός αμέσως. Ο 43ος θερίζει τους Τούρκους ανηλεώς! Οι Τούρκοι θερίζονται κατά κύματα από τα εύστοχα πυρά των Ελλήνων Καταδρομέων. Κοντά στο αεροδρόμιο βρίσκεται το φυλάκιο των Καναδών του Ο.Η.Ε., όπου βρίσκουν καταφύγιο οι Τούρκοι. Οι φιλότουρκοι Καναδοί δίνουν όλες τις πληροφορίες για τους Έλληνες Καταδρομείς στους Τούρκους...

Δύο χιλιάδες Τούρκοι επίλεκτοι ετοιμάζονται εκ νέου και επιτίθενται με πρωτοφανή μανία εναντίων των Ελλήνων Καταδρομέων. Ο Μανουράς δίνει όρθιος τις εντολές του αψηφώντας τις σφαίρες που σφυρίζουν γύρω του. Οι Επίλεκτοι Τούρκοι έπεσαν πάνω σε διασταυρωμένα πυρά και αποδεκατίστηκαν. Επί μια ώρα οι προσπάθειες των Τούρκων έσπαγαν κατά κύματα επάνω στα στήθη των Ελλήνων Καταδρομέων! Πυραμίδες σχημάτιζαν οι σωροί των Τουρκικών πτωμάτων κάτω από τον καυτό Κυπριακό ήλιο.

Από τους Καταδρομείς η μοναδική απώλεια ήταν ο τραυματισμός του Ανδρουλάκη. Το απόγευμα ήρθαν οι Καναδοί οhéδες για να παραλάβουν το αεροδρόμιο υπό τον Ο.Η.Ε.

Επικεφαλής ένας Αυστριακός του Ο.Η.Ε., απευθυνόμενος στους Καταδρομείς λέει «είναι εντολή του Πρέσβη Λαγάκου (ο Έλληνας Πρέσβης στην Λευκωσία) να παραδώσετε το αεροδρόμιο. Κι ο Μανουράς απαντάει «Ποιος Λαγάκος, Ταγματάρχης Μανουράς εδώ!» .Την ίδια ώρα ο Καταδρομέας Γεώργιος Χρονιάρης πυροβολεί έναν Καναδό του Ο.Η.Ε. Έφυγαν άπραγοι! Οι Καταδρομείς δεν παρέδιδαν το αεροδρόμιο!

Μετά την τιτανομαχία του αεροδρομίου της Λευκωσίας, η Α΄ Μ.Κ. ενεπλάκη σε διάφορες μάχες. Κυρίως όμως εκτέλεσε δεκάδες μυστικές αποστολές στα Τουρκικά μετόπισθεν προκαλώντας τον όλεθρο στα στίφη του Αττίλα! Οι Τούρκοι χάσανε τον ύπνο τους! Από τότε οι Τούρκοι στο άκουσμα της λέξης «Λοκατζής» τρέμουν! Στον Αττίλα β΄ όπου η Τουρκική πλημμυρίδα ξεχύθηκε να καταλάβει

όσα εδάφη μπορούσε περισσότερα με κύριο σκοπό την κατάληψη της Λευκωσίας, η Α΄ Μ.Κ., με άριστες καταδρομικές επιχειρήσεις κάθε νύχτα έσπερνε τον πανικό στις Τουρκικές γραμμές! Ελάχιστες απώλειες είχαν κι αυτές περιορίζονται σε λίγους τραυματίες. Σαν φαντάσματα κάθε νύχτα ξεχύνονται στα Τουρκικά μετόπισθεν και σκορπούν τον θάνατο αθόρυβα. Ολόκληροι Τουρκικοί καταυλισμοί κάθε πρωί μετρούσαν τους νεκρούς τους! Πολλοί Τούρκοι σκοτώνονταν μεταξύ τους κάθε νύχτα, από τον φόβο των Λοκατζήδων.

Καταδρομέας Μπικάκης

Λίγο έξω από την Λευκωσία, στο Δαλί μια μικρή ομάδα Καταδρομέων ενεδρεύει και παρατηρεί ένα ολόκληρο μηχανοκίνητο Τάγμα Τούρκων να προελαύνει προς τις θέσεις της, με σκοπό να προωθηθεί μέσα στην καρδιά της Λευκωσίας! Προηγούνται βαριά άρματα μάχης Μ 47 και ακολουθεί το Τουρκικό Πεζικό. Η μικρή ομάδα των Καταδρομών εξαπολύει πυρά με τα αντιαρματικά ΠΑΟ και αλλάζει συνεχώς θέσεις.

Εξαφανίζονται, όπως κάνουν οι Καταδρομείς, για να εμφανιστούν μετά εκεί που δεν το περιμένεις, αλλά είναι πλέον πολύ αργά όταν τους αντιληφθείς! Ο Μπικάκης μένει πίσω.

Μέσα στην βοή της μάχης δεν αντελήφθη την αποχώρηση των συντρόφων του. Παρέμεινε μόνος εκεί να πολεμήσει με τα Τουρκικά άρματα και ένα ολόκληρο Τάγμα !

Κατέστρεψε έξι Τούρκικα Μ 47 και δεκάδες μάνες Τουρκάλες ντύθηκαν στα μαύρα!

Ο Καταδρομέας ΜΠΙΚΑΚΗΣ με το ΠΑΟ του.

Τέσσερις μέρες έμεινε ο Μπικάκης μόνος του, σκάβοντας μέσα στο χώμα, αλλάζοντας θέσεις συνεχώς, βάλλοντας ασταμάτητα εναντίων ολόκληρου του Τάγματος! Πρωτοφανής αναμέτρηση ανθρώπου και μηχανών! Το Τούρκικο Τάγμα αποσύρθηκε τελικά! Από τον Μπικάκη δεν πέρασε!

Ο Μπικάκης άυπνος, χωρίς νερό και φαγητό δεν έφυγε από την θέση του έως την αποχώρηση των Τούρκων. Κατόπιν πηγαίνει να βρει τους συντρόφους του που μάχονταν με νύχια και με δόντια στην

περιοχή της Σχολής Αυξεντίου, ατάραχος με το ΠΑΟ στα χέρια και δύο βλήματα που του απέμειναν. Βλέπει δεκάδες Τούρκους να εισέρχονται στο κτίριο της Σχολής για να σωθούν από τα πυρά των συντρόφων του. Εκεί και η ηγεσία των Τουρκικών δυνάμεων. Ο Μπικάκης λες και πηγαίνει περίπατο, παρατηρεί...σταματά και εξαπολύει την αντιαρματική ρουκέτα του ΠΑΟ εναντίων του ισογείου κτιρίου. Σκοπεύει με ακρίβεια.. Η ρουκέτα διαπερνά ένα παράθυρο και εκρήγνυται με σφοδρότητα μέσα στον κλειστό χώρο, σπέρνοντας τον θάνατο σε όσους Τούρκους ήταν μέσα. Οι Τούρκοι στον άλλο όροφο συγκλονισμένοι από την έκρηξη προσπαθώντας να συνέλθουν μέσα στα ουρλιαχτά των κομματιασμένων συντρόφων τους, δεν μπορούν να καταλάβουν τι συνέβη. Απλά ο Μπικάκης βάλει από την πλευρά των Τούρκων! Ο εφιάλτης τους όμως μόλις τώρα άρχιζε! Ο Μπικάκης ξανασκοπεύει! Τώρα στον άλλο όροφο. Η βολή του είναι εύστοχη! Διαπερνά και πάλι το παράθυρο! Τούρκοι στρατιώτες και χαλάσματα έχουν γίνει μια άμορφη μάζα βουτηγμένη στο αίμα! Η Σχολή φλέγεται και οι Τούρκοι πανικόβλητοι κατά δεκάδες την εγκαταλείπουν! Ο Μπικάκης όμως δεν σταματά...Βρίσκει ένα πολυβόλο και όρθιος αρχίζει και κυριολεκτικά θερίζει τους οπισθοχωρούντες Τούρκους! Κεραυνός χτύπησε τους Τούρκους! Η εκδικητική μανία ενός και μόνο Έλληνα Καταδρομέα έφτανε για να σταματήσει ολόκληρο Τούρκικο Μηχανοκίνητο Τάγμα και να διώξει ένα ακόμα οχυρωμένο! Αυτοί ήταν οι Έλληνες γίγαντες Καταδρομείς! Αυτούς δεν τους νίκησαν ποτέ! Σκόρπισαν τον όλεθρο και των θάνατο στα στίφη του Αττίλα! Μπικάκηδες υπήρξαν πολλοί! Η πρόταση του Διοικητού του για την απονομή Χρυσού Αριστείου Ανδρείας έμεινε στα συρτάρια....όπως και πολλών άλλων Ελλήνων μαχητών.

Ένοχη σιωπή καλύπτει την πολιτική αναλγησία του Ελληνικού κράτους...

Ο Μπικάκης γύρισε στην Κρήτη έχοντας ακόμη επάνω του την φωτογραφία της αγαπημένης του Ελένης. Έγινε οικοδόμος. Έκανε οικογένεια. Παιδιά. Άφησε την τελευταία του πνοή το 1994 στην εθνική οδό Αθηνών-Πατρών σε τροχαίο ατύχημα.

Κανέννας δάσκαλος...κανέννας ιστορικός...δεν μίλησε ποτέ στους μαθητές για τον τιτάνα τον Μπικάκη...Κανέννας ποιητής δεν έγραψε δυο λέξεις...Κανέννας δεν τραγούδησε στίχους για τον Μπικάκη... κανέννας μα κανέννας δεν αφιέρωσε λίγες γραμμές για το λιοντάρι....Μήτε η πατρίδα του η Κρήτη...ολάκερη η Ελλάδα...δεν χώρεσε το όνομά του σ'έναν δρόμο...μια πλατεία...ίσως αν τον έλεγαν Κεμάλ...αν τον λέγανε κάπως «αλλιώς» να τον θυμόνταν κάποιοι. Οι Τούρκοι ακόμα τον θυμούνται.Αυτοί δεν τον ξεχάσανε ποτέ!

«Πότε θα ανθίσουνε τούτοι οι τόποι... Πότε θα έρθουν καινούργιοι Άνθρωποι, να συνοδεύσουνε την βλακεία στην τελευταία της κατοικία???» ΣΕΦΕΡΗΣ

Η μητέρα των Μαχών. Οι Θερμοπύλες της ΕΛ.ΔΥ.Κ.

Παραμονή της Παναγίας στην Κύπρο και οι μάχες δεν έχουν σταματήσει παρά την εκεχειρία εδώ και εβδομάδες. Οι Τούρκοι προωθήθηκαν στα σωθικά της Κύπρου και έχουν καταλάβει μεγάλο μέρος του νησιού. Η Εθνική Φρουρά βαριά χτυπημένη από τα στίφη του Αττίλα συνεχίζει να δίνει μια απέλπιδα μάχη μπροστά στις χιλιάδες Τούρκους αιμοδιψείς εισβολείς. Σφάζουν, βιάζουν, καίνε... πάντα έτσι έκαναν...όταν επελαύνουν καίνε και καταστρέφουν. Η κατάρα της Ασίας έπεσε βαριά στην Κύπρο...

Ο Αττίλας β' ξεκίνησε...μανιασμένα βρυχούνται τα Τούρκικα άρματα και ξεχύνονται παντού.

Από τα ξημερώματα της 14ης Αυγούστου, το πυροβολικό και η αεροπορία των Τούρκων άρχισαν να βομβαρδίζουν μανιασμένα το στρατόπεδο της ΕΛ.ΔΥ.Κ.. Ακολούθησαν όπλα καμπύλης τροχιάς, όλων των διαμετρημάτων και άρματα μάχης.

Μέσα στο στρατόπεδο της ΕΛ.ΔΥ.Κ. βρίσκονταν ο 2ος Λόχος του 1ου Τ.Π., με Διοικητή τον Υπολοχαγό Ηλία Κωνσταντούλα, ο 4ος Λόχος του 2ου Τ.Π., με Διοικητή τον Κύπριο Λοχαγό Λούη Ιωαννίδη, ο Λόχος Διοικήσεως της ΕΛ.ΔΥ.Κ. με Διοικητή τον Ταγματάρχη Σπυρίδωνα Δελλή, και μια διμοιρία όλμων με Διοικητή τον Υπολοχαγό Στέφανο Πίο. Διοικητής και των τριών Λόχων ήταν ο Υποδιοικητής της ΕΛ.ΔΥ.Κ., Αντισυνταγματάρχης Παναγιώτης

Σταυρόπουλος.

Εναντίον των νέων «300» επετέθησαν η ΤΟΥΡ.ΔΥ.Κ. ολόκληρο το 50ο Σύνταγμα Πεζικού των Τούρκων με άρματα μάχης, από κάθε κατεύθυνση.

Οι Έλληνες γίγαντες, μείνανε για να υπερασπίσουν το στρατόπεδό τους. Για την τιμή των όπλων και την αιώνια δόξα της πατρίδας! Η μάχη άνιση πέρα από κάθε φαντασία!

Έμειναν εκεί, μέσα στα ατομικά τους ορύγματα, αποφασισμένοι να πεθάνουν μέχρι ενός.

Γνώριζαν ότι όλα πλέον είχαν χαθεί για την Κύπρο και πως τις επόμενες ώρες οι μάχες θα σταματούσαν πλέον στο μαρτυρικό νησί. Οι λυσσασμένοι Τούρκοι θέλανε πάση θυσία να καταλάβουν το στρατόπεδο της ΕΛ.ΔΥ.Κ., αλλιώς δεν θα σταματούσαν τον πόλεμο! Ξεχύθηκαν τα Τούρκικα F 104, αδειάζοντας τις Ναπάλμ πάνω στους «300» ήρωες της ΕΛ.ΔΥ.Κ., το βαρύ πυροβολικό τους ανέσκαπτε την γη μέσα στο στρατόπεδο.

Η επίθεση ήδη ξεκίνησε...κατά κύματα οι Τούρκοι καλυπτόμενοι από άρματα μάχης επιτίθενται. Θερρίζονται σαν στάχια από τους «300» Λέοντες της ΕΛ.ΔΥ.Κ.. Οπισθοχωρούν με βαρύτατες απώλειες. Στις 15.00΄ ο 4ος Λόχος δέχεται σφοδρή επίθεση στα πλευρά του από ολόκληρο Τάγμα των Τούρκων. Οι Τούρκοι οπισθοχωρούν άτακτα... αφήνοντας και πάλι δεκάδες νεκρούς μπροστά στα Ελληνικά χαρακώματα.

Να πως περιγράφει ο Στρατιώτης της 103 σειράς του Λόχου Διοικήσεως της ΕΛ.ΔΥ.Κ., την επίθεση των Τούρκων, Αστέριος Κυριακόπουλος, από την Λάρισα:

«Ξαφνικά μέσα σε αυτήν την κόλαση συνέβη αυτό που δεν θα ξεχάσω ποτέ στην ζωή μου. Διακόσιοι και πλέον Τούρκοι από λίγο πιο αριστερά μας όπως βλέπαμε το μακελειό μπροστά μας άρχισαν να τρέχουν εναντίον μας σαν τρελοί! Δεν τους είχαμε δει αυτούς τους Τούρκους και αιφνιδιαστήκαμε τελείως....Βλέπαμε τους Τούρκους να έρχονται κατά πάνω μας και ο Βαρελτζής και ο Σιμίτας που ήταν λεβεντόπαιδα δεν ξέρω για ποιόν λόγο σηκώθηκαν όρθιοι στο όρυγμα και άρχισαν να ρίχνουν στους Τούρκους σαν τρελλοί!

Είπα στον Μάριο Βολακάκη «πάει θα μας πιάσουν σαν τα ποντίκια μέσα στα ορύγματα».

Γυρνάω δεξιά μου και βλέπω τον Βαρελτζή και τον Σιμίτα να τους πολεμάνε όρθιοι γυμνοί από την μέση και πάνω. Εν τω μεταξύ το τοπίο ήταν σκοτεινό γύρω -γύρω από τις εκρήξεις γι' αυτό και δεν πήραμε χαμπάρι ότι μας είχαν πλησιάσει τόσο πολύ οι Τούρκοι. Και ενώ όλοι οι άλλοι που ήμασταν μέσα στα ορύγματα αιφνιδιαστήκαμε αυτοί οι δύο συνέχιζαν το βιολί τους όρθιοι να ρίχνουν στο κοπάδι των Τούρκων και να ξαναγεμίζουν σαν να μην συνέβαινε τίποτα. Αψηφούσαν τελείως τον θάνατο....

Η οπισθοχώρηση των Τούρκων εξελίχθηκε σε άτακτη φυγή. Μια βολή άρματος έκοψε στην μέση τον Σιμίτα που πολεμούσε όρθιος με τον Βαρελτζή που την γλίτωσε. Αυτοί οι δύο άνδρες γύρισαν πίσω και τους διακόσιους Τούρκους που έκαναν έφοδο».

Αυτοί ήταν οι Έλληνες κι αυτούς οι Τούρκοι δεν τους νίκησαν ποτέ!

Ξημέρωσε της Παναγίας και οι Τούρκοι ξεκίνησαν με το ξημέρωμα να συλλέξουν τους εκατοντάδες νεκρούς τους κοντά στις δικές τους γραμμές. Να πλησιάσουν τις δικές μας δεν το τόλμησαν καθόλου! Η χθεσινή ήττα και τα δεινά που πέρασαν τους απέτρεψαν.

Παραδόξως, την παραμονή της Παναγίας και την ημέρα της εορτής της, η ΕΛ.ΔΥ.Κ. δεν είχε ούτε ένα νεκρό στρατιώτη. Είχε μόνο δύο τραυματίες.

Περί της 10.30΄ της 15ης Αυγούστου, άρχισαν και πάλι ισχυρότατοι βομβαρδισμοί από αέρος με βαριά πυροβόλα, όλμους και τα άρματα τα οποία πλησίαζαν ξερνούσαν φωτιά και ατσάλι και επέστρεφαν πίσω. Οι βομβαρδισμοί επαναλαμβάνονταν κατά διαστήματα μέχρι το ματωμένο εκείνο δειλινό...

Ήρθε η νύχτα και το σκοτάδι κάλυψε τους εμπολέμους. Νεκρική σιγή επικρατούσε στις αντιμαχόμενες πλευρές.

Ένα κακό προαίσθημα κρατούσε ξύπνιους πολλούς Ελδουκάριους...

Άκουγαν όλη την ημέρα τους αξιωματικούς τους να ζητούν ενισχύσεις από το Γ.Ε.Φ. και να λαμβάνουν αρνητικές απαντήσεις. Στις γύρω περιοχές του στρατοπέδου, δεν παρουσιαζόταν καμιά κίνηση από Ελληνικής πλευράς. Εστάλησαν μικρές αναγνωριστικές περίπολοι να ελέγχουν τις περιοχές στα περίξ του στρατοπέδου μήπως και οι Τούρκοι τους κυκλώσουν. Πλήρης σιγή...δεν υπήρχαν μετακινήσεις από καμία πλευρά....

Εκείνο το βράδυ οι στρατιώτες της ΕΛ.ΔΥ.Κ. ανακάλυψαν λίγα ψωμιά μέσα στο στρατόπεδο και μερικά κουτιά από ζαχαρούχο γάλα. Έφαγαν όσοι πρόλαβαν από λίγο.

Εκείνη η νύχτα τους φάνηκε ατελείωτη...την βαριά ατμόσφαιρα ενέτεινε η δυσωδία των εκατοντάδων νεκρών Τούρκων στρατιωτών που βρίσκονταν πλησίον του στρατοπέδου.

Η αποφράδα ημέρα

Ξημέρωσε και οι Τούρκοι άρχισαν να δείχνουν πολύ μεγάλη κινητικότητα. Με τα μάτια έξω από τις κόγχες οι «300» παρακολουθούν τις κινήσεις τους. Θα επιτεθούν! Άρματα άρχισαν να ανάβουν τις μηχανές τους. Τρέμει η γη από την μαζική κινητοποίηση των αρμάτων και των βαρέων όπλων των Τούρκων.

Ήταν 08.30΄ το πρωί, όταν δεκάδες Τούρκικα αεροσκάφη άρχισαν ανενόχλητα να βομβαρδίζουν εκ νέου το στρατόπεδο της ΕΛ.ΔΥ.Κ.. Έριχναν κάθε είδους βόμβες, ρουκέτες και το φρικτό ναπάλμ.

Ακολούθησε το πυροβολικό και οι όλμοι. Οι Τούρκοι άρχισαν να κινούνται από δύο κατευθύνσεις. Από τον Γερόλακο και από το μέρος του Κιόνελλι. Είναι πλέον σε απόσταση 800 μέτρων.

Προηγούνται τα άρματα και ακολουθεί πλήθος πεζικών τμημάτων.

Ήρθαν νέα ξεκούραστα τμήματα Καταδρομών. Οι Τούρκοι εκείνη την ημέρα είχαν αποφασίσει πως θα θυσιάζαν τα πάντα για να καταλάβουν το στρατόπεδο της ΕΛ.ΔΥ.Κ.. Πίστευαν πως μέσα υπάρχουν πάνω από 1.000 αμυνόμενοι στρατιώτες.

Τα τμήματα από την κατεύθυνση του Κιόνελλι σταμάτησαν την

προέλασή τους. Υποστήριζαν τα τμήματα που προέλαυναν από την πλευρά του Γερόλακου. Την επίθεση θα δέχονταν ο 4ος Λόχος και ο Λόχος Διοικήσεως.

Άρχισε το Ελληνικό πυροβολικό να βάλει εναντίων των Τούρκων. Ήταν η 187 Μ.Π..

Με τα εύστοχα πυρά της σκόρπιζε τους Τούρκους, ενώ ανατινάχτηκαν από τα πυρά της πολλά Τούρκικα άρματα μάχης. Οι Τούρκοι δέχονταν και τα εύστοχα πυρά των Ελδουκάρων συνεχώς. Η επίθεσή τους άρχισε να κλονίζεται σοβαρά. Σταμάτησε....

Ταυτόχρονα και από άγνωστη μέχρι σήμερα αιτία, σταμάτησε τα δραστικά πυρά της και η 187 Μ.Π.. Οι Τούρκοι δεν πίστευαν στα μάτια τους. Έμειναν αποσβολωμένοι να κοιτάζουν το στρατόπεδο μπροστά τους. Σαράντα βαριά άρματα και τεθωρακισμένα μεταφορές προσωπικού ξεχύθηκαν κατά πάνω στον 4ο Λόχο και τον Λόχο Διοικήσεως.

Τρία μηχανοκίνητα Τάγματα Τούρκων επιτίθονταν από την πλευρά του Γερόλακου και δύο από την πλευρά της ΤΟΥΡ.ΔΥ.Κ.. Η Τουρκική αεροπορία με πρωτοφανή μανία ανέσκαπτε το έδαφος και πολυβολούσε ότι κινούταν μέσα στο στρατόπεδο της ΕΛ.ΔΥ.Κ..

Ήταν 12 η ώρα το μεσημέρι όταν οι ορδές του Αττίλα ξεχύθηκαν κατά εκατοντάδες εναντίων των υπερασπιστών του στρατοπέδου. Ο Ανθυπασπιστής Παπαλάμπρου του ΛΒΟ φώναζε και ακουόταν μέχρι το Κιόνελι!

«Απάνω τους λιοντάρια μου»! Παπαλάμπρου και ο Ανθυπασπιστής Κέντρας αχώριστοι φίλοι πέρασαν μαζί στο πάνθεο των Ελλήνων Ηρώων! Σήκωσαν όλο το βάρος της επίθεσης. Με τα ΠΑΟ στα χέρια τους έβαλαν ακατάπαυστα εναντίων των Τουρκικών αρμάτων. Χτυπούσαν από απόσταση αναπνοής! Ο Κέντρας έπεσε βαριά τραυματισμένος. Πλάι του ο Παπαλάμπρου δεν τον άφησε! Συνέχισε μόνος του να μάχεται εναντίων των Τουρκικών αρμάτων. Χάθηκαν και τα δύο παλικάρια.

Τα Τούρκικα άρματα έφτασαν πλέον στο Β΄ ύψωμα που υπερασπίζεται ο Λόχος Διοικήσεως. Κόλαση πυρός! Η κατάσταση ξεπερνάει κάθε περιγραφή! Τα Τούρκικα άρματα ανατινάζουν τους σύγχρονους Λεωνίδες σχεδόν εξ επαφής! Τούρκοι στρατιώτες εισέρχονται στο ύψωμα και ξεκινά μάχη σώμα με σώμα! Τα Τούρκικα άρματα χτυπάνε ότι κινείται, ακόμη και τους δικούς τους στρατιώτες! Οι Λέοντες πετάγονται από τα ορύγματά τους και μάχονται με πάθος και απίστευτη τρέλα! Σκοτώνουν ακατάπαυστα

τους Τούρκους! Πολλοί χτυπιούνται από ολόκληρες ριπές και δεν πέφτουν...συνεχίζουν!

Η χρήση ινδικής κάνναβης το πρωί της επίθεσης επιβλήθηκε στα επιτιθέμενα Τμήματα Πεζικού των Τούρκων. Εξέρχονται με τις λόγχες εφ όπλου οι Ελδουκάριοι και συγκρούονται με πάταγο με τους Τούρκους! Ανεβαίνουν πάνω στα άρματα! Προσπαθούν να τα καρφώσουν με τις λόγχες καθώς σώθηκαν τα πυρομαχικά τους! Τα άρματα λιώνουν ότι κινείται! Τούρκους και Έλληνες μαζί! Τα αεροσκάφη επίσης χτυπούν την Ελληνοτουρκική πλέον μάζα αδιάκριτα!

Ο Λοχαγός Σταυριανάκος ουρλιάζοντας καλύπτει με τις κραυγές του ολόκληρη την οχλοβοή και τον πάταγο της μάχης! « Ας μας πατήσουν ! Ούτε βήμα πίσω!» Πάγωσε το αίμα στις φλέβες των Τούρκων! Τρέχουν να κρυφτούν στα ορύγματα και τα λαγούμια από όπου εξήλθαν τα λιοντάρια της ΕΛ.ΔΥ.Κ.. Σκηνές αποκάλυψης! Ο Σταυριανάκος ορμάει μόνος του και άοπλος κατά ενός άρματος! Το σταματά με τις ιαχές του! Όμως πυροβολεί από μικρή απόσταση και αποκεφαλίζει τον Σταυριανάκο!

Το πρώτο κύμα των Τούρκων στρατιωτών σχεδόν εξολοθρεύτηκε ολοσχερώς!

Δεύτερο κύμα ακολούθησε αμέσως να εισέρχεται σαν μεθυσμένο. Πέφτουν οι Τούρκοι από τα δικά τους πυρά , από τις λόγχες των Ελδουκάριων! Η διμοιρία του Σταυριανάκου πέφτει μαχόμενη σχεδόν μέχρι ενός! Οι διαταγές του Σταυριανάκου ισχύουν και μετά τον θάνατό του! «Ούτε ένα βήμα πίσω Λεοντάρια μου»!!!

Για δύο ώρες Τούρκοι στρατιώτες, άρματα μάχης, τεθωρακισμένα μεταφορές προσωπικού των Τούρκων και οι ήρωες του Λόχου Διοικήσεως ήταν μπερδεμένοι και μάχονταν λυσσαλέα! Οι Τούρκοι εκατονταπλάσιοι! Τα λιοντάρια του Λόχου Διοικήσεως έπεσαν μέχρι ενός! Ελάχιστοι σώθηκαν κι αυτοί από λάθος καθώς με τις λόγχες στα όπλα επιτέθηκαν εναντίων άλλου κύματος Τούρκων που έπεφτε με μανία στον 4ο Λόχο δίπλα τους!

Εμπλέκεται και ο 4ος Λόχος της ΕΛ.ΔΥ.Κ.! Χάος! Η μόνη λέξη που

μπορεί να προσεγγίσει την πραγματικότητα! Αστράφτουν οι λόγχες του 4ου! Ιαχές και πολεμικοί παιάνες! Τα άρματα περνάνε και τσαλαπατούν με τις ερπύστριές τους, τους Έλληνες μαχητές! Το Πεζικό που ακολουθεί πέφτει πάω στις Ελληνικές λόγχες! Ακολουθούν φοβερές μάχες σώμα με σώμα! Ένας εναντίων δεκάδων! Αυτές ήταν οι αναλογίες! Νέα επίθεση από την πλευρά της ΤΟΥΡ.ΔΥ.Κ. στον 2ο Λόχο της ΕΛ.ΔΥ.Κ.! Θερίστηκαν οι Τούρκοι...διστάζουν τα άρματα! Ο 2ος τους κρατάει μακριά! Λόχος Διοικήσεως και 4ος Λόχος κυκλώνονται ολοκληρωτικά! Η μάχη συνεχίζεται με μεγάλη σφοδρότητα! Ο 2ος της ΕΛ.ΔΥ.Κ. κινδυνεύει να περικυκλωθεί κι αυτός, παρά του ότι παραμένει ακλόνητος και θερίζει τους Τούρκους ασταμάτητα! Αρματα εισχώρησαν μεταξύ του 4ου και του 2ου και χτυπούν στις πλάτες τους μαχητές μας. Οι Τούρκοι στην μανία τους χτυπιούνται συνεχώς μεταξύ τους!

Εφόρμηση της ΕΛ.ΔΥ.Κ.

Η νέα έξοδος του Μεσολογγίου

Ο Ταγματάρχης Δελλής εκτιμώντας την δεινή κατάσταση και το επερχόμενο ολοκαύτωμα των στρατιωτών του διατάζει, συντεταγμένη απαγκίστρωση και έξοδο από το στρατόπεδο! Στέλνει αγγελιοφόρους στον Λόχο Διοικήσεως, τον 4ο Λόχο και τον 2ο Λόχο. Όλοι πέφτουνε νεκροί μέσα στον χαλασμό της μάχης! Τρέχει μόνος του εντελώς ακάλυπτος! Άοπλος και χωρίς κράνος! Κατάφερε να ελιχθεί ανάμεσα στα άρματα, στα τεθωρακισμένα, στους Τούρκους και να οδηγήσει τα λιοντάρια σε μια νέα έξοδο του Μεσολογγίου! Δύο λιοντάρια του 4ου Λόχου, ο Στέφανος Κουτρούλης και ο Βασίλης Βάσιος, Χαλκιδικιώτες και οι δύο αρνούνται να φύγουν! Ο Στέφανος ήταν ο γίγαντας του 4ου Λόχου! Αρνήθηκε να αποχωριστεί το πολυβόλο του! Οι τελευταίοι σύντροφοί του τον είδαν όρθιο να επιτίθεται εναντίων των Τούρκων και να χάνεται....από τότε αγνοείται η τύχη του. Ο Βασίλης μετά από τιτάνια μάχη και απίστευτες περιπέτειες συνελήφθη αιχμάλωτος....

Μέχρι της 18.00΄ οι μάχες μαίνονταν μέσα στο στρατόπεδο της ΕΛ.ΔΥ.Κ. από τα απομεινάρια του 4ου και 2ου Λόχου. Ο Ταγματάρχης Δελλής έσωσε όσους μπόρεσε με μια ηρωική έξοδο ανάμεσα στα Τούρκικα άρματα και τις εκατοντάδες Τούρκους στρατιώτες!

Η ΕΛ.ΔΥ.Κ. οχυρώθηκε λίγο πιο πίσω από το στρατόπεδό της. Οι Τούρκοι δεν τόλμησαν να τους επιτεθούν... Ήταν η τελευταία μάχη του πολέμου...

Κάποιοι Ελδουκάριοι άκουσαν τελευταία την φωνή του Στέφανου Κουτρούλη να βρίζει και να κραυγάζει προς τους Τούρκους και το πολυβόλο του να κροταλίζει...μετά πλήθος ριπές...μετά σιωπή... Ήταν η τελευταία Ελληνική κραυγή...η τελευταία πολεμική ιαχή από χείλη Ελληνικά που σκέπασε σαν βροντή ολόκληρη την Κύπρο...στην Ελλάδα δεν ακούστηκε ποτέ...

Αυτοί ήταν οι Έλληνες κι αυτούς δεν τους νίκησαν ποτέ οι Τούρκοι!

Τόση ήταν η μανία των Τούρκων που αποκεφάλισαν σχεδόν όλα τα σκηνώματα των Ελλήνων στρατιωτών μέσα στο μαρτυρικό στρατόπεδο. Τα φωτογράφησε κρυφά ένας δημοσιογράφος του BBC. Ο οποίος ανέφερε στο ρεπορτάζ του. «Τέτοια άνιση μάχη δεν έχει συμβεί στα παγκόσμια χρονικά. Τέσσερις μέρες κράτησε...δεν θα με πιστεύει κανένας».

Αντί επιλόγου

Ο Κουρούπης με τον Κατούντα τις νύχτες στοιχειώνουν την Κερύνεια. Ο Σταυριανάκος κι ο Κουτρούλης κρατούν ακόμη την Σημαία μας ψηλά μέσα στο στρατόπεδο. Ο Κατσάνης βγαίνει το ξημέρωμα στον Πενταδάκτυλο και ατενίζει το πέλαγος...Προσμένει την Μητέρα Ελλάδα και τραγουδά τον θούριο της Κύπρου «Σκέπασε Μάνα Σκέπασε...»

Αιωνία η μνήμη τούτης της γενεάς των μνημοσύνων λόγο νεκρών
ηγετών....

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΩΝ ΕΙΣΒΟΛΕΩΝ

Η Επιχείρηση ...´Ειρήνης´´ στην Κύπρο με φωτογραφίες

Αιώνία η μνήμη τούτης της γενεάς των μνημοσύνων λόγω νεκρών
ηγετών....

©